

MOS TEACĂ

JURNAL TIVIL ȘI CAZON

Fondat de ANTON BACALEANĂ

ABONAMENTUL
10 LEI PE AN

Sub direcțiunea unui comitet

ADMINISTRAȚIA:
STRADA CLEMENȚEI, 3

MĂDAM CALIOPY ȘI BULGARIA

CANON

Madam Caliopy. Locotenent Lungescu, mon elior, mi-s spus avă că i foarte posibil că să primesc ordin de a pleca în Sofia pentru că să treacă peste Anna... Nu enușa i trădare la mulțo? Sofia și Maria... Star puol do pner, le-ș șeacoto oblii pațuchinelor!

SUSPIN INTORS

Un biet om iubea din suflet
Pe Didina cea frumoasă,
Ș-ar fi vrut ca să i-o spuie
Că un ofat profund, duios:
Dar rigoarea ei extremă,
Și privirea-i minioasă,
Ii schimbă din drum suspinul
Și i-l scoase pe din dos.

Tot.

Complotul bulgăresc

— Noi-i amănunte —

Cele mai proaspete știri în privința complotului bulgăresc sunt următoarele:

D. Florescu, simpaticul judecător de instrucție, a luat ieri dejunul la restaurantul Andrei Dumitrescu, iar seara, energicul magistrat, a prinzit la Enache.

În interesul instrucției trebuie să păstrăm cel mai riguros secret în privința meniului activului jude.

Nu putem divulga de-o-camdată de cât ca valorosul magistrat a mâncat ca friptură bulgari fripți cu salată de pătlăgele tocate.

Seara d. I. Th. Florescu, însoțit de un muscal cu cauciuc, a făcut o descindere la lăptăria Flora de la șosea.

Nu putem spune mai mult fiindcă este o chestiune de cabinet, și încă de cabinet particular.

**

Ziarul *Patriotul*, interviewînd pe un general asupra unui eventual războiu cu Bulgaria, acesta a spus că 150.000 turci o să-i atace pe bulgari pe la spate prin Rumelia, 50—60.000 de sirbi o să intre în Bulgaria, iar 100.000 de romini o să-i combată de pe tărurile Dunării.

La rîndul nostru, interviewînd pe un general, al cărui nume nu-l dăm de frică să nu-l reformeze, ni s'a făcut următoarea gravă declarație:

— Situația României într'un războiu cu bulgarii e foarte simplă: intrăm în Sofia, îi băgăm pe toți în Mărița și îi împiedicăm ast-fel de a pune mina pe Constanța!

Trebuie să adăogăm că în ziua cînd ne-a făcut aceste importante

destăinuirii, generalul în chestie avusese o lungă întrevedere cu cunoscutul agitator al extremului orient Djaburofi.

**

După cum se știe, era vorba că să se congedieze un corp de armată pentru motive de economie bugetară.

Acum aflăm că d. Carp a găsit altă soluțiune.

D-sa va trimete acel corp de armată în Bulgaria pentru a trăi pe contul statului lui Sarafoff.

Cu modul acesta nu va mai fi nevoie să micșorăm armata noastră teritorială, iar fericitul corp de armată va trăi ca în sinul lui Abrahamoff: mîncare, băutură și... restul.

**

Guleamătă bulgarski ministerată na gilceavată (ministerul de război bulgar), în vederea unui rezbel cu noi, a luat dispozițiunea ca tunurile artileriei bulgare să fie încărcate cu cartofi, căpățini de ceapă și arpagic.

**

Confratele nostru *Patriotul* dă știrea că «rominii de confeziune mozaică» (să nu credeți că-i vorba de evrei) s'au hotărît să ia o atitudine războinică față de bulgari.

— E adevărat că de cîini ne cam frică a declarat rabinul Taubes - dar noi, rominii de confeziune mozaică, nu ne vom speria nici o-dată de niște căței... de usturoii!

**

Cea mai eclatantă dovadă că V. Kazakoff e un fanatic patriot bulgar este faptul că el a sterpelit în 18... țășornicul unui domn și a fost prins cu cărți mazuilute la o cafenea din Rusciuk, a tras chiulul la mai mulți birtași romini și a escrocat cu mai multe sute de lei pe naivii cari voian să se ducă pe chipir la expoziție.

**

În ultimul moment ni se anunță că Prințul Ferdinand al Bulgariei, indignat că Sarafoff arată prea multă moderațiune în acțiunea sa panbulgară, a decis

să-l destituie și să numească în locu-i ca presedinte al comitetului revoluționar bulgar pe entuziastul patriot bulgar Mărunțelu de la Oțelele mari.

După cite aflăm, însă, Mărunțelu ar fi refuzat această înaltă demnitate pe două motive 1) se teme că viața sa nu va fi în destulă siguranță la Sofia, 2) pentru un moment nu se poate deplasa din țara românească reținut fiind de oare-cari afaceri cari au făcut pe guvernul nostru să-i refuze concediul cerut pentru ca serviciul Ocnelor mari să nu suferă.

Hugomunoff

CAZONE

Scena se petrece între dom colonel Tuftănică, comandantul reg. de Infanterie din orașul C, și d-nu general, comandantul de corp de armată, respectiv.

— Domnule colonel, regimentul C. area unul din cele mai bune regimente, și de la venirea d-tale, e cel mai rău. Cum se face?

— Cum să nu fie rău dom'le general, dacă ofiterii din regiment sunt jumătate bețivi și jumătate nebuni.

— D-voastră de care parte țineți... ?

**

Tot în reg. C. pe cînd era comandat de lt. colonel V. Piticu, s'a petrecut între comandat și un sergent următoarele:

Sergentul bătuse un soldat. Se raportează cazul. Chemat sergentul în fața frontului, dom colonel foarte furios îi strigă:

— Pentru ce, sergent, ai bătut soldatul? Nu știi că în regiment la mine nu se bate?

Și jap, jap, trosc, pleosc, patru palme sergentului.

— Na. eă te 'nveți minte altă dată...

Pleasant

POETAȘTRILOR

Sînt poeți destul, o droaie,
Cu figură de palizi zori,
Care pana și-o înnoaie
Ca să cînte... pe cînd lef.

Cu-Măia

LOBICA BULGAREASCĂ

De cap Neculai
Se tot vâcioră
De dureri astimpăr
Bietul nu și găsea

Ivan cum l' aude
Lângă el s' așează
Și încot cu mîna
Fruntea l' cercotează

— Ce ai mă gîmpune,
Un 'ti doare hai?
— Mai curînd îm' epune
— Vr'un leac poate ai?

— Ia! d'o săptămînă
— Pirdalnicul cap
— Îm' aviescete într'una!
— D' aș' muri, să scap!

— 'Ti doare na glăvd.
— 'Ti doare nă timp'e?
— Astai glumă bre
— Moarte nu se ntmpie!

— I floare nă ureche,
— Pune apă rece;
— Copu e nă margînt
— Lăudă că și trecu!?

PRIMUL JOBEN

De curînd sosit în capitală, mă înscriserăm în anul I al facultății — aș' ghicit — de drept. Cu emfaza caracteristică a colegianului de abia emancipat, puteam și eu să mă numesc *student*.

Provincialul timid și sfîngac transplantat pe fornicul caldarâm al Bucureștilor suferă încet încet o evoluție fatală.

Ei cel puțin știu că nu trecuse nici trei luni și eram student în toată regula, adică dam cu praștia pe la cursuri, făcîndam intrările studentesci, luam cuvîntul în diferite chestii de regulamente și chestii presalabe, făcîeam scandal și gălgăie, în fine căutam să fiu nepăsit de pe trotuarul chief Victoriei la ori-ce din zi și din noapte.

În zadar niște plete superbe a le nebului din amor, cari ar fi făcut gelos și pe Lamartine sau Petică (poetul), îmi împodobeai steroidul meu cap, chief pentru a fi student, student *romin* bine fățose și încă din anul I-ii, îmi lipsea totmai ce era mai caracteristic, mai indispensabil, mi lipsea....

— Cum n' ai priceput? Îmi lipsea jobenul.

Ei bine, da jobenul. Cine nu știe cît de mult cîntărește în balanța vieții studentesci aceste cutii cilindrice, sau cari altele capete își asund pîrul, imbecilitatea și alte metaliuri.

Intr'adevăr, cereați nițel, puteți concepe un student romin fără joben? De sigur că nu.

Ce n' aș' fi dat eu atunci să am unul! Pe cînd planuri și combinații financiare se plîmdeau în creierul meu în scop de a ajunge la desogarea acestei insolubile probleme de economie privată, o în-

templare fericită mă sluji de minune, făcînd să-mi văd realizat, mai înainte de ori-ce așteptare, visul meu, idealul meu, superlativa mea aspirație.... jobenul.

Deși după un obicei, ajuns tradiție între studenți, este o neertată imprudentă a mai trece pe la poarta casei unde ai stat cu chirie, sau pe dinaintea birtului unde ai mîncat cînd-va, sau în fine pe strada croitorului care ți-a făcut bainie în rate, eu totuși, fiind băiat «sărac dar onest», în disprețul acestei tradiții treceam pe la sfîrșitul lui Noembrie 18... pe dinaintea casei de unde nu era nici o lună de cînd mă mutasem.

Ex-gazda mea, Coana Ileana, era în poartă. Cum mă văzu, îmi sări înainte și începu să mi se jeluască, cum un chirieș — citiți un student — dupi ce a stat în casă o lună de zile, cîud l'a strîns cu ușa de parale, a spălat putina și nu i-a lăsat bietel' femel de cît denădejdie în suflet, o dureroasă decepție cu privire la corpul studentesc, plus o cutie cu un joben.

— Patru-zec de lei Domnule Iie, patru-zec mi-a mîncat oropsit, nu l'ar mai ține D-zeu pe pîmînt. Cică-i băiat cu carte... Așa l'a învățat dascălul la școală? Ce mă fac eu cu aratarea aia de pâlărie cât o anită? Aș da-o și pe doi lei, dar cine să mi-o ia....

O idee genială îmi străfulgeră prin mînte. Oare dac'aș lua eu jobenul? N'ar fi o afacere?

— Ia să-l văd, Coană Ileano.

Și Coana Ileana dădu fuga'n casă să scoată de sub patul unde-l aruncase jobenul care două minute mai tîrziu avea să formeze aptoeza visurilor mele studentesci.

— Iată-l maică. De alt-fel e frumos pirdalnicul.

Intr'adevăr jobenul era de la «Fain» și fîră să-l laud era fain de tot.

Îl pun pe cap nițel cam mare, dar leacul e găsit: o bandă de hîrtie și gata.

— Și zic' că l' dai pe doi lei?

— Îl dai, vezi bine.

Cît ai clipi din ochi, am scos o pieșă de doi lei — era unica poate, nu-mi apădea aminte — și în prada unei bucurii negrăite, tînd sub braț comora neprețuită, cu mersul iute și febril am luat-o spre casă.

Un joben pentru doi lei, e de sigur fenomenal. Nu se întîlnește într'un școl două chiiipîruri de calibrul acesta.

Cînd pentru prima oară m'a văzut gazda mea, M-me Iordăchescu (șica) cu jobenul așezat cu multă artă, o idee aplecă într-o parte pe sprînceană, știu că a bufnit într'un ris nervos de nu se mai putea ține. Mie nu cam m'a venit la scooteală și am întrebat-o de ce ride. Dar M-me Șta s'a potolit și s'a grăbit să mă încareu cu prinoul laudelor sale. — Ma știu că te prinde, bată-te norocul. Zău, îți șade chiar bine de tot.

Mi-aduc aminte, am avut nițică muncă cu inițialele stampilate în fundul jobenului. Erau G. și C., m-me 'mi trebuia I. și C. Prin urmare G. trebuia transformat în I.

Sunt sigur că mai ușor ai face din Don Faladu un fînaș, sau dintr'un junimist fuzionat un conservator a ceea, de l'tin G. de pe fundul jobenului un I.

Am cercat să-l șterg cu guma. Aș' nici vorbă nu era, riscam să rup căptușoala. Văzînd că nu i chip am făcut și eu un I cu cernelă peste G și apoi pentru a masca operația ce intervenise asupra birtului G, am făcut să pice clo-tva picături de spermanetă chiar pe locul cu pricina. Planul era acesta: întrebă cine-va, îngheb o minciună explicînd cum a căzut spermaneta de la luminare într-o noapte așa și pe dincolo.

O lună am fost nedespărțiți, ești și jobenul. Ce mîndru eram! N'a scăpat vitrină în care să nu mă privesc în trecut cu coada ochiului. D'apoi ce manifestății mi-au făcut prietenii. Știu atît că nici o-dată nu m'am simțit mai student ca în timpul acelei memorabile luni de fericiere.

Dar sic transit gloria..., cum zice grecul.

Într-o seară eram la Athenée. Totmai mă deșteptasem din somn — scuzați-mi sinceritatea — cîci un prietin îmi șopti la ureche că conferențiarul a terminat. Vecinul meu se ridicase. Mă solasem și eu în picioare și roînd să 'mi aranjez haina, pususem jobenul pe scaunul de-ălături. N'apuc bine să mă întorc și zăresc pe vecinul meu, care voise să se așeze din nou, că sare ară în sus avînd în mîna...horribile dictu, sîrmaul meu joben într-o stare lamentabilă, de nerecunoscut, să fi jurat că-i o armonică.

Cînd l'am văzut ast-fel, am ris și eu cum ridea toată lumea dimprejur. I-am dat un pumn în fund, cercînd să-l vad — în limitele posibilității — la forma-i primitivă, și am plecat.

A doua zi am dat să-l calc. Dar nu l'am mai purtat de atunci. Curios mi-l turtise în seara aceia fatală și par'că mi-l turtise pentru tot-dauna și entusi-asmul meu pentru dînsul.

Am trecut trei ani la mijloc. Bietul joben, abandonat și prăfuit zăcea trîntit după un cufar pînă mai alături cîud derecînd prin casă am dat peste el. M'am uitat mult la dînsul și tot trecutul, întregul lui istoric mi-a defilat într-o clipi prin mînte.

L'am vindut și eu după saîne vechi. Mi-a dat cincî zeci de bani (o băncuță) pe el. Ridicîl, nu-i așa? Dar acum oare nu puteam să fac cu el ce coobona Ileana: «ce să zie cu el»? Primul entusias studentesc mi se stînesce de altă vreme? Ce rost mai avea jobenul?

O STROFĂ

Poetului A. S.

Ei nu mai scrie, — și se zice —
Ast-fel vorbesc dușmanii săi —
Poetul (memorocire)
I-ar fi plecat musa... la băi!

MELICA

— Ai venit? Ce bine mă pare,
Te-așteptam cu nerăbdare.
Mă temeam, e adevărat,
Să nu ți fi tulvintul dat.
Pai exact, e coștial.
Spune mi domnu' ți este bine?
La sezi cu la Lingă mine,
Au ți-o trică nu oum-va?
Numai ți jenuți-ș-a?
Ești a ca' la d-ta'?

Dar Melica ochii și pleacă.
Și c'o voce ce se năcră:
— Cine știe, zice ea,
— Ce-o să crezi de fapta mea!

— Lasă 'ncolo în pustia
Ort-ee jenu': Pătură
Să ți-o scot numai de cît
Și cravata de lăgit.
Nu-i spa, te-ai hotărât!
Binișor și cu inetul.
Dar te stringe rău cîrșetul.
Nu, nu, măl ești să te pe plăc.
Numai zic o vorbă, țel.
Imi dai voi să-l destac'?

Dar Melica, blătă fătă,
Năgătuare 'i zice îndată:
— Ce fiori prin 'mbine trec,
Lasă-mă, te rog, să plec'.

— Ro-bia ție mofotolită,
Ar fi bine îngrijită,
Dacă vrei, procum ți-o cer,
S'o desbraci. Eu mă ofer
S'o pui poala în cîer.
În salon, nu e nevoie
Să stăm strîșci, ci măr în vîc.
Dacă vrei, îndată fac
Cum e bine, nu mă desbrac
De jiletă și de irac'.

Dar Melica se lipsește
De-al meu și se ți miștește:
— Său, să n'o țigăduști,
— C'o să mă dispărești!

— Va să zică, am iubită
Ce-o dămă peca cinsită!
Ce să 'u spu, avîi noroc.
No 'mbărcăm-tuși în loc,
Căci grabit sunt, să se fie.
Înău, tu să vezi drăce
Ludă, ac cu gîmbile,
Piepteu nu am. Inghet!
Dar ce văd, în scîrțel
Ai de toate! Ești de preț'.

Dar Melica cea șireată
Cu privirea mă săpăstă:
— Mi lo-da un domn galant,
— Ce-a fost primul mei amant'.

Ast-foi zice și oftează,
Și curîntul își urpe-ză:
— Ūter era, gîntil'
— Musticioară de copil,
— Cu-al lui frate 'am s-himbat.
— Semăna, f-am confundat.
Dar, ori ce s'a întîmplat,
Sper, la rîndul dîmăle,
— Care vești civi, ușor
— Si n'atrec pe dumnealor.
— Și-o să 'm dai ova... parole,
— Căci măl ampe 'ncredinez,
— Acest sac să-l completez'!

DEOSEBIRE

Se vorbea într'un cerc desu' două
actrițe, dintre cari una o moravuri
mă ușoare de cît o voce de primă-
donă lejeră.

— E o mare deosebire între, ele,
zise amical peș Popescu,
— Care?
— I na e artista consumata, iar
cea laltă artistă de consumați!

— Dar ce înțelegi tu prin consumată?
— Prin faptul că ea a consumat
toată viața ei în teatru, în timp
ce alaltă a consumat numai
cîteva zile din viața ei în teatru,
restul fiind petrecut în
cîmășii și în cămășii.

Păcăleala „Secolului XX”

Inteligenții noștri, confrăți de la Se-
colul al XX-lea au fost victimele unei
farsе oribile.

Iată ce li s'a întîmplat. Ziarul *Li-
beralul* din Iași a publicat sub titlul
«Comitetul bulgaresc din Iași» o nos-
timate fantezic amuristice bulgare din
numele d'for Ghîbanescu, Buzăna, Tu-
fescu și alți conservatori și prezen-
tându-i ca pe niște periculoși conspi-
ratori cari urmăresc, nici mai mult nici
mai puțin, deslipirea județului Iași de
la România și transformarea lui într'un
voevodă bulgar avînd ca guvernator
un membru al familiei Coburg.

Farsa „Liberalului” era însă cusută
cu ată aibă, după cum puteți judeca
după moștra de mai jos:

«Ne facem datoria de bună conștiin-
ță arădind atenția guvernului că și în Iași
funcționează un comitet revoluționar bul-
garesc din care Lie parie, între alții,
Buzoeff, Zambravski, Ghîbanoff, Do-
brinoff Mikieff și Ivan Tieskoff, toți de
loc din Huși.»

Fondul colosal de care dispune comite-
tul provine din cotizații făcute pentru
fie-care membru la 12 la sută din venitul
lui, din dijma la care sunt îndatorăți
zarzavagii din ținutul Hușului și din
dacuți voluntare. Din vara trecută mai
mulți bulgari din Tulcea contribuie și ei
lunar după putere. Determinarea acestor
sa jertficioși și ef' sevă din averea lor
este meritul lui Ivan Tieskoff, carea
ministrul nostru de Instrucție, de sigur
indus la creșterea de Buzoeff care la Bu-
rești se dăde patriot român, a dăru-
dintat 100 de lei să studieze geografia
Dobrugei. De înscăinarea acestor nu
știm dacă s'a achitat. Comitetul bulga-
resc din Iași însă s'a ales cu eto-va zece
de codizăți naț mult. După asigurările
unei persoane din jurul lui Buzoeff,
acest fond atinge de-a cîrșia cifra de
1000 mil de lewa.

Comitetul și ține regulat intrincheu
sub prezidenția lui Buzoeff, pe atît
la fie-care membru pentru a împărtăși
ori-ce informații care nu s'au dat
President de onoare este Buzoeff.

Și pe acest ton glimeț *Liberalul*

continue pînă la sfîrșit, povestind celo
mă temerose prapăștii pe societatea
pacinicilor noștri amîc leșeni cărora
le-a pus, cite un rînd și cite-un cîrș
în coasta dumneor.

Îi bine, *Secolul XX* a căzut în
curs. El a reproduc dență și cu litere
chilimetrice articolele înlezi și al
Liberalul și tu o împerturbabilă gra-
vitate și nobilită îndegare patriotă,
a cerut guvernului măsuri contra pri-
mejdășilor conspiatori bulgari. Buză-
nea, Tufescu, Ghîbanescu etc.!

Acușta dovedește că d. Ghimpa de
la *Secolul* trebuie să fie cam-bulgar,
dacă am de origine, de cap cu signu-
ratură.

UNU NOU VOLUM
Ca psiholog-ist-auror!
Ca cititorul să-i înghețe
Amarai proză mai ușor
I o dă ca «Ultimele schițe».

PRIMUL JOBEN

Sexul și tramvaiele

La Galați a avut loc un banchet cu
lambălu pentru inaugurarea tram-
vaielei electrice din aceiaș oraș.
S-au ridicat tot soiul de toast, fi-
ind-că după atita șampanie intelenți
ca prin vreme comeseilor: curgea nu
mă electricitate.

Un singur toast s'a omis: pentru
victimele accidentelor tramvaielei din
Dala!

Cel mai nostim toast a fost fără
îndoială al d-lui Nicolini, directorul
prefectural, care, dată ce scrie ziarul
gălățean «Oriental»:

După puțin, d. Nicolini directorul pre-
fecturei, toastă în simțineaș sexului
frumos. Toastul d-lui Nicolini este a-
esperit de aplușe șmoteose șmoteose.

«Ce legătură o fi între sexul frumos
și tramvaiele electrice, nu ne-ab putut
explica nici de cum.»

Nouă oare d. Nicolini să-lacă ha-
bitul lui Vlaicu, cel mai domn din
prefect de poliție din țară?

Sau o simplă chestie de tramvaiele
electrice la cap?

«Nu mă pot gândi să-lacă ha-
bitul lui Vlaicu, cel mai domn din
prefect de poliție din țară?»

AMORUL UNUI COPIST

Nu sunt copilă dragă, vreun băntor de șnups:
O, matoră fidelă, învocat penită-mi klaps!
Eu nu posed binala și nici chiar un bordel,
Sunt contopist, pe lucră am nouă-zece do lei!
Măcar că vocațiunea mi' e fost telegrafist,
Măcar că vocațiunea mi' e fost să fiu gardist.
Mă 'nnebunit, Marito, polița ta roz-ală,
Și fascinat cu totul îți scriu prezenta jalbă,
Din care spre amintire păstreșc șcumpul concept:
Cu câte palpității, răspunsul tău 'aștept!
Conștinte, lingă tine a fi 'n ori-că moment,
Să simt cit de profund e, amou-mf.... transparent;
Te-ași trece la intrare, în inimă mi, de vecl,
De, lingă mine șcumpo, să nu te 'nduri să pleci.
Ce unlit îmi place, puică, cînd stai așa pansivă,
Pîn vise aurite ești îmi forinez arhivă!
U, traulu singuratec, e trist și n' e noton,
Ce prețios, ce dulce, e al dragostei tampon!
Ci iartă-mă iubit, că 'ndrăsnind, 'ți am scris,
Dar veșnic 'mi ești 'nainte, 'mi-aparî meren în vis!
Te 'ndură, dar, răspunde-mi, un singur rînd măcar:
Biletul ăsta tandru, nu-l pune... la dosar!

Costache Snelia.

CULME

Culmea înfruntată
Să te duci la heraria Cope atrivă cu
un popă și să-ți spui
— Am dai voe înainte să-ți ofer o
hera
— Da, talca, o halba
Lu tu sa atrebi
— Ce, nu-ți plac țapii?

MORTURI

Un curs de istorie.
Un profesor. Romanilor le plăcea
să se mîntuie de cînd...
— Un dec. De acest se vede în în-
tîmînd lor că chemat August.

La cutie.
Dragă, știți că m'am hotărît să
mă însor și și amuț căsătorii mea.
— Fie, furtă bînb; te felicit că vei
scapa de singur de a că nesusferită de
Ecaterina.
— Pardon, domnule, cu ce mă însor.

Avocatul X interogă pe clientul
său care este tradus înaintea curții
cu înrași și care se încearcă să con-
vingă pe avocat moronta sa.

Șcumpul meu, interzice avoca-
tul, spune-mi lucrurile sincer și lim-
pede așa cum s'au petrecut, mă în-
sărează să le încure înaintea curții.

Mitulescu, care e foarte poltron,
trebuie supus unei operații și cere să
fie adormit.

Însă lagă de scamă, doctor, zise
dînsul, te previn că dacă nu mă vei
mai deștepta, vei avea aface cu mine.

Tot la un curs de istorie.
Triblescul G a răspuns Cambrome
le Valerioo cînd Englezii fău spus să
se prodă?

Revul: după un moment de tăcere
și cu înepăciată. — Am cuvîntul pe
limbă și nu mi vine în gînd.

Cite-va prietene asiță la toaleta
unei alte prietene care este d'o con-
siderabilă corolență.

Tocmal încerca niște corsete.

Vindtoarea. Vedeti doamnă, corsetul
acesta e de o adevărată balenă.

O prietend. (a parte). Adevărat, vom
velea o balenă în corset.

Un oare care om de literă francezo
avea mania să tutuiască persoanele
pe care de abia le văzu-se de două ori.
Întîlnind într-o zi pe Alexandru Du-
mas, îl ia de mînă zicîndu-i:

— Bonjur, amice, ce mai faci tu?
— Foarte bine, amice, răspunde Du-
mas, cum te numești tu?

La tribunalul corecțional.
Președintele.— Cum te cheamă?
Inculpatul.— Vasilache Ciuperescu.
Președintele.— Calitatea d-tale?
Inculpatul înduioșat.— Care va să
zică am vrîna? O! domnule preșe-
dinte, cum îți mulțumesc pentru a-
ceste cuvinte.

Un archimandrit, foarte cavalier de
felu' său, asista la o serată unde da-
mele erau foarte decolate.

Una dintr-însele avea pe piept o
cruce cu diamant.

Cum găsești crucea mea, prea
sfînte, îl întreabă dama.

Calnorul este mai frumos de cit
crucea, răspunde cu galanterie preotul.

În momentul cînd veți citi aceste
rînduri, poate că Comitetul ziarului
Moș Teacă nu va mai fi pîntr-un noi.

Să nu credeți că — Doamne fa-
cete! — d. Comitet e la ajun de a
i se ridică statul! Din petrivă, e
sănătos tîn (ba cite-odată a și Krup)
voim însă să spunem că d. Comitet,
care nu se sîntisește de orice fi-
nanciară ce bîntuie așa este hotă-
rit e pleca în vîlciatură. Unde 'și
va petrece scesată lună de miere o
vom spune la timpul oportum și de o
oam dată nu voim să asumiți au-
pră pe fidelii săi creditori.

În absența d-lui Comitet, altem
decizi: deschide cîit mai largi co-
loanele noastre tinerilor talente.
Censura odioasă pe care o practică
d. Comitet va diapare pentru a face
loc unei liberale ospitalități de care
sperăm — bine înțeles — că colabo-
ratorii noștri nu vor abuză de bul-
garii.

La întocgera d-lui Comitet, la
toamnă, mărește reforme se anunță
pentru ziarul Moș Teacă. E deștal să
spunem pentru moment că presti-
giul acestui ziar va fi ridicat la 1000
metri d'acupre nivelului mărci. În
acest scop, d. Comitet va vizita și
Constanța spre a studia la fața lo-
cului nivelu mărci.

Am uitat să spunem că, în absența
d-lui Comitet, o comisiune intarim-
mară va gira afacerea lui Moș Teacă.

IDILĂ DE TROTUAR

- Se năceră și pe lună,
sub privirea-i înțelegătoare,
Se plimba încet pe stradă, ca
și zău era frumosă.
- Trece un june și o vede:
talia-i fină, siulul plin
II încântă. Se apropie
și-i șoptește într'un susur:
«E splendida noaptea asta,
mîndră și pe ceruri luna,
«Dar aicea, jos pe stradă,
ca tu tîne nu-i nici una.
- «Lasă-mă ca în plimbare,
ca un sclav să te întotesc»
«Și la urma urmel, dragă
să 'ți declar că te iubesc!»
- Da? Cuvîntul dumitale
mă plăcut, ea îi răspunde.
«Și 'ți declar și eu că 'n suflet
ca săgeata mă pătrunde.
- «Însă nu se cade mie
să mi-l spun.
- Ai mamă, sper?
- «Uite-acu să merg la dînsa
de soție să te cer!»
— Vezi așa, ea 'i ripostează
și la braț cu drag îl prinde,
Și în grabă către teatru
grățioși pași și 'ntinde.
- Sau apoi lingă-o coră,
lîngă-un chioșc făcut din lemn.
Mîna 'ntinde către dînsul
Bucuroasă îl arată
Și îi zice încîntată,
Veselă cum e copilă
«Uite-i ea e; intrare;
— Este numai zece bani!»

Cronica din Ploești

Ciniși și morale. — Ordinul lui don
Colonel Cialic.

I

Ei, ba bine că nu. Trebuia să se așteptam la asta. În așa scandal nu mai putea să durze vreme multă. Era mortuos. Ce dracu! Numai suntem salbațeci. Glasul instinctului, vocea n-tiriri, toate acestea ar fi bune și frumoase — dar în același timp ori-ce lucru trebuie să aibă o margine. Conștiința publică ploșteană protestă în fire care și în potrive înfracțiunilor aduse decenței și domnului C. T. Grigorescu, deputat și consilier comunal este răsbunătorul, de mult timp așteptat — al padoarei ofensate.

Lată — pe scurt — cuvîntarea bătrînușului consilier — tînută în ultima ședință.

Considerind — a spus domnia sa — că e de datoria autorității municipale de a preveni și de a face să se reprime tot ceea ce poate să atingă morală publică:

«Considerînd că în unele epoci ale anului circulațiunea cinișilor pe strade și pe pietele publice dă loc la spectacole scandaluoase, propun ca primăria să ordone proprietarilor de ciniși și cățele să nu-și lase singurii pe drumuri.

Un proces-verbal să se drezeze în contra ori cărui proprietar al unei cățele care va fi găsită trăind amor cu un cîine pe stradă și contravenția să fie pedesită.

Propunerea a fost cu entuziasm primită.

Ei bine! domnul Grigorescu nu este vrednic să treacă la posteritate ca unul din cei mai energici apărători ai moralei ultragiutate? Cel puțin iată un consilier comunal care a avut curajul opiniunilor sale.

Ce e drept, domnișoarele cățele și domnișorii cinișilor au obiceiuri cam ciudate. Domnișorii lor au un strălucit mod de a-și da bună ziua; apoi cînd face vizite își depun pe la poartă cărțile de vizită: în sfîrșit — mai ales primăvara se dau la petreceri — cărți tocmai fiind-că-i prea naturale ar cere să fie învăluite de puțina mister.

Domnul Grigorescu — care și-a asigurat un loc de frunte în istoria țării — a fost deșteptat într-o dimineață în prada unor înzestrătoare scrupuloși:

Cum — și-a zis domnia sa — orașul meu va mai fi multă vreme Babilonul său mai bine Sodoma rasei canine? Ce va să aică spectacolul acesta pentru femeile și fiicele noastre?

Și a făcut propunerea de mai sus. «N'avem nimic alt de zis contra ei de cîit că prezintă oare-cari lacune.

Sau pînă la ordine pe ciniși și cățele e foarte serios, dar să te îngrijești și de pisicii și de cotof și și mai cuminte. Rasa pisicăscă are această dezolantă superioritate asupra rasei cîinești, că ea întovărășește anume acte cu miorlăturii înzestrătoare de străbune carei turburări înislete nopților noastre. De sigur că ochii noștri trebuie respectați; dar și urechile noastre merită să fie de o potrivă menajate.

Să-și completeze deci neobositul călețean propunerea și să fie sigur că mai ales cinișii — cari sunt recunoscuți — vor depune omagii la statua sa.

II

Don colonel Cialic, comandantul regimentului 6 călărăș, a dat Simbătă noaptea... un ordin de zi prin care a oprit pe bacalaurii de a mai intra la bătăria din Pasagiu, la «Teatru de Variații» al domnului Theodoru și la «Splendidul Cafeu».

«Moș Teacă» care are pretenția de a fi ziarul cel mai bine informat din țară — a și trimis îndată pe unul din redactorii săi la Ploești și astă-zi, a opta zi, se grabeste să comunice numeroșilor săi critici căuzele carii l'au făcut pe don colonel la hotărîrea de mai sus.

Redactorul nostru a interviewat pe amicul a. despărțit al d-lui colonel — pe d. capităin, ertați-mi expresia — Ghilăzeanu.

«E adevărat domnule căpitan că bacalaurii noștri nu mai au săsă între în localurile unde sunt dămă?

— Da, este foarte adevărat. Și iată de ce. La «Splendid Cafeu» sunt două casierie nocturne. La bătăria din Pasagiu sunt vr'o trei dame de pică de frumusețe, mă 'nteleg. Ei bine, domnule, cînd le cîntă nu le găsai de cîit cu bacalaurii. Simbătă — seara cu pricina — închiștoștești că amicul meu Cialic a fost refuzat de una Clara — fiind-că e încurcătă cu un pîrlit de soldățoi.

Ordinul lui don colonel — deși suntem în August — nu a fost primit cu căldură de tinerii soldați. Se spune că cele două casierie au părăsit cămărașa. De sigur că s. vor întîmpla lucruri senzaționale, pe cari vi le vom comunica săptămîina viitoare.

Săptăm.

„MOȘ TEACĂ” ÎN BRĂILA

Grupul emigranților Bucureșteni «Meteca» compus din pietari: Nicu Glică, Metecă C. F. U., Nicu Stănculescu, Ghiță Ignat, Nae Crăciunescu-Teaculescu, Ilie Călcăreșcu, Socrate Nicolaidă, Vasi Dragotănu-Delamina și Cosar Păscu Grădinar, au sosit în noaptea pe lună în orașul nostru. După ce s'au sters de praț pe haine și s'au spălat pe față cu apă, iar gîturile cu țuic din bîcșiana Pirru Năcoi, au pornit din oraș cîntînd de inimă albastră. În fruntea tuturora, don Metecă C. F. U. făcea pe berbantul, furandisindu-se cu costumul sacoi a 65 franci luat cu banii în rate de la Leon și cu pălăria, a 5 lei și 95 bani de la Lupan. După o matura cugetare a celebrului Stănculescu, atî luate a doua zi după venire tramvaiul electric și s'au dus la Lacul Sărat.

— Ma te este asta frațco? a întrebă don Metecă.

— Economie pură, a răspuns grupul.

Țiu să vă narez mirarea d-lui Ghiță Ignat că velenul tramvaiului electric.

Îndată că a văzut anume nămlă de cutie pe roate (cum îi zice el) a exclamat: «Bre! Bre! s'atîntors neniporile lumen cu vice-versus în sus, închipuștești, a pus cînt, în lo: să tragă, să împingă pe la spate!»

Ce era? Junele Ghiță scootea, nevăzînd caif și tramvaiul înaintînd, că sunt puși la stapele vagonului.

Băile se fac cu o regularitate cronometrică de toți acești bimanii, iar în urmă îmbedul cînt un corn cu sare sunt nevoiți să asculte două, trei cîntec din grafonului lui Cezarică în schimb sumelei 5 centime cîntecul.

Joi, 3 August, don Cezar (nu-l confundăți cu Cezar de Bazan) a ținut în fața Lacului Sărat următorul discurs cu vocea înecată:

Adunătură,

Mă sînt dator să iașu cuvîntul înaintea tuturor ce căscăți ochii și belșii în soarele în fața mea. Romînia e pe ducă și voi nici nu știți... Rîdine, rîdine și de trei ori puncte de exclamație. Bulgăria vrea să ne lîngăta ca pe o căpîșînă de usturoi. Veghești, veghești căcî nu se știe cînd va suta poana destovărit, cel puțin, dacă ști de năvală să auziți vorbitorul meu grafon, nu v'afți perde reputația în fața mea.

Adunătură,

Isus Christos a zis: Lăsați pruncii să vie la mine, iar îi ripostează, lăsați Brăilenii să asculte grafonul meu. Grafonul e minunea minunilor, eu am un grafon, deși ești sînt minunat.

Correspondent

„MOȘ TEACA” IN R.-VILCEA

— Fecieră tradusă din limba ebraică, în anul 300 înainte de Christos.

Doamne Iartă-mă! Piin!
În numele tatălui și al fiului și al Sfîntului Dădub, Amin.

De la Filip ceteră să juăm amintea e e e!
În vremea aceea pe cînd manechinele lui Prhovescu visau la fericirea cerurilor, și cînd orăștele cauciucate ale lui Nae țigănu se ungeau cu mir sfînt, cînd Dreyfus venea către domiciliu tinîndu-se de pereții Jerichonului, cînd frachele. Arente visa că încalecă apumegînd calul lui Mihale Oglu din fața Academiei, cînd abuzemnatul își cîntărea oșei cîntărește dracu cînd n'are ocupație, într-o cîrotămă în preajma Galileii, apostolul Filip zis în rîs și Nicolae, ce să transmute Kievlui în tara lui Habsch, bee singurel vutcă rusească prea mîrînd pe Domnul.

Chevelure la poile desadent, ras la ceață muscălește, alidoma mucunierilor pe capirle trăsuriilor din piața teatrului bucarestois, Filip strînsese pe lunza masă ce-l sta din nainte, am putea zice un întreg seminar de eșente alcoolice...

— Zi-l mă, căci sfînt este numele domnului dumnezeului nostru, vinul!

În umbră zăresc ceva gîngas...
Filipache cînta pe glas al opțiinea:

Apleacă chipul tău spre mine,
Spre osîntita taichil barbă,
Ca început grînză, să fiarbă,
Tot harul sfînt ce'mi curc'e-n vine.

Și ți-oi ceta pe datorie
Sfîștănil lungi și parastase,
Avea-vei rochii de mătase
Din bații ce'mi vin la lcturghia...

Pa, pa, vo... ga a a, di di...i, che e e e.
zo o o, ni, pa, pa, vo ga a a ga a și no te se pierd într-o sinfonie orientala de turcească...

Melodia urmează:

Mă iartă Doamne, căci la una
Am drept tot robul tău creștin!
Nu pot de o dată să te'achini
Și lui Christos și lui Mamusa.

De apururi Doamne miluște
Pe Marfăia roaba ta
S'oboadă harul tău spre ea
Ce-n patul meă sălăluște.

Doamne strigat-am către tine, azuzii-mă!
— Auzi, auz, taicune, ce e porunca
se repezi de o dată chelnerul.

— Vin, mă, vin!... Să viece!

Lăutării cîntă, seminaristul Filip joacă căzăcească'n brîu... Uraaa! Trăiască Dre-găanii apucat de extazul mucunierului Malachia care scupă asupra diavolului rogu frezidului pentru ca să-l lînistească, directorul alcoolice—recte masa cu sticle—Filip, de rage ca un rinocer vădu de pe marginele Eufratului.

Se strînge mahalașu... creștinii își scupă'n sta, unii cîntă prohodu, dar Filip pornește spre... către... acolo unde e mal mare, ca să dea o reprezentare semințelor apostolice. Cu giubeana 'n brîu, el căca țanșos cîntînd pe o arie muscălească:

Ciocaf mol, riciavichi,
Riciavichi capitani
Zdraschi, zdraschi pastoipzini!

Gardistiți, strejăriți maș bine zis, rîmîn înmărmuriți, luna plînge cu lacrimi de viu în pubarele bețivilor de prin circuișii. Strada e pustie, numai, într'un șant, Chiriac doarme somnul dreptilor cu giubeau sub vitelvers... Căci scris este: de-ași avea credință cit un grăun e de mălaiu țigănesc, ași răsturna mapamondul cu vitelvers 'n sus... (cartea către E-fesent, cap. IIIII). Cte va pisici curi-

case și întrerupte din langoarea erotică, scoț cotole pe acoperisuri ca să privească... e un deliciu, un dejir, un spașm în toată natura... Un bragașii bulgar aplecat pe vine în două unii felinar, citește în smicul patriot' ultimile, știri cu arestarea agentului Teodoroff...

Se face ziuă...
Din depărtare se aude plutind pe aripole Crivatului...

Din tînerile mele, multe pașimi se luptă cu mine...

Pafanite

„MOȘ TEACA” IN GAESTI

Chimiță Fasolescu Păpușoi

Ce, nu cunoașteți pe musiu Chimiță Fasolescu-Păpușoi, zis și *Mon Pairsir* Bijou, Mamazela, Tucurila, Strijtu, etc. etc...

A! să vi-l re-mandam eu mă rog: Musiu Chimiță-Fasolescu-Păpușoi este un jovial flăcău unguresc și numără, după unii autori mai noi, cari s'au desoperit de curînd niște acte de stare civilă de ale d-sale, numai '38 de rose, pe cînd autorii mai bătrîni, cari pretînd că-l cunosc de cînd era mîtitel, spun că ar numără vre-o 60 de anisori. Cu toate astea să nu credeți că-l bătrîn; vă pot asigura că n'are nici un fir de păr alb în cap. Are o mustăcioară mai negriță ca fundul țigărilor, care contrastază admirabil cu culoarea pielii; obrazului său tucurii. E un băiat nicea prea înalt, nicea prea mărut; cu corp bine făcut (bunilat-tata sărăva).

Filosof din fire, iubeste foarte mult singurătatea, mal ale de cînd nu mal e primit prin societate.

Tempul și-l petrece ori cu grădăria, ori cu toaletă. E un foarte bun grădinar; seamănă alții și culege ei; că de, vorba anecdotei:

«Ei! bată-l hazu îi place bobii». Cît privește toaleta, n'am nimic de zis căci de, la un flăcău ca d-lui toaleta nu e de neglijat.

Cun se scoală, pune țingirea cu dresuri la foc, apoi se rade, se spală, își boește musta-cioara și firele ce mal umbrește țigra-l napiriuță, și după ce și propreste mustățile cu o basma, ca să sadă ridicate în sus, la gazeta—*Independența*—și o citește dea'ndoașele, căci aminteri nu prea înțelege. După ce a isprăvit cu politica, își scoate mustățile de unde le legase și pină se îmbrăva, trage o lîtră de pînă și pleacă la judecatorie, spre a și acuză, parlon, apăra clientii.

După amiază, după ce și face somnul, pleacă la plimbare cu *Independența* în buzunar. Își ia pașul rar și cadentat, se oprește la cite o răspîntie unde se rezămă de cite un felinar și așa, contemplativ, filosofează, sau citește *Independența*.

Se ocupă cu antropologia criminală și a dat teoriis fimbrosiane o aplicare nouă. După îndelungata studii făcute prin *Independența* a emis părerea că ori-ce bi-ciclist este criminal născut. În urma acestor zeniale descoperiri, suntem informați că toti bragași și sarzavagii din Gaestii s'au hotărît să ste un congres de antropologie criminală în Gaestii sub președenția ilustrului lor conțestațan.

Semne particulare: merge numai prin mijlocul drumului.

Map.

STANISLAS CIHOSKY

Avocat

Bulev. Pache No. 2.

D-rul G. D. FISCHER

OCULIST

Str. Colței No. 16

Da consultanții între orele 5—6 după amiază.

Bărbați dați atențiune

Chiar la cele mai dureroase și învechite maladii de *Uretra*, tratamentul îndelungat și înjepliv vor fi de prisos. *Intrebunșind remediile Capelle* „Antigonorhol” cari se pot aduce direct de la *Laboratoriul chimic Siverstein, Viena I.A.* *Rosaverlunde* 33 contra *Le 5.* „Antigonorhol” este în special recomandat pentru boale învechite de generațiune.

Dr. I. MENDONDI

— 10, Strada Sfinții, 10 —

M.H. G. VALERIANU

Doctor în drept, Avocat

București

Str. Belvedere, 3

AL. IONESCU

Frizer

Filevardul Elisabetă. (în fața palatului Eforiei)

DROGUERIA ROMÂNĂ

Pentru mărirea afacerii, s'a mutat în CALEA VICTORIEI No. 97
Călt cu strada Fântânel, Casele Dobricanu, alături de
FARMACIA LA «BISERICA ALBĂ» a D-lui Dr. A. URBEANU

ROMULUS BOLINTINEANU

AVOCAT

Ploiești.

GRIGORE RADULESCU

AVOCAT AL BANCEI POPORULUI

Consultanții de la 4—6 p. m.

5, Str. Poliției, 5.

Pelin și vin

Bere specială blondă și neagră

EFTIN ȘI BUNI

BERARIA COOPERATIVĂ

PIAȚA TEATRULUI ÎN FOȘTA COFETĂRIE FIALKOWSKY

EFTIN ȘI BUNI

Șuncă de Sinaia și Praga

Sandviciuri, uut, brinzetură

Vreți să mîncați bine și cu puțin bani?

RESTAURANTUL MITICA GEORGESCU

este singurul care oferă aceste avantaje.

Clienții regulați au seara intrarea gratuită la reprezentațiile excelentei trupe de varetăți.

Adresa: Strada Cămpineanu, lângă Teatru

P. T.

Am onoare a vă informa, ca la urma unei practice îndelungate; avind peste 100000 vaccinați și revaccinați în capitala Moldovei, nu am stabilit aici, în calitate de Director al Institutului vaccinal al statului, și prepar

Vaccinul animal necesar țării întregi

sunt deși în stare, a vacina și revaccina cu limfă animală prc parat zilnic, aplicind *capsulele Celulose* cari apară ouștele vaccinale de ori-ce infecțiun, ca: *Brispel, Elegen, inflamtații* etc. Vaccinez și direct de la vițel la brat cu toate regulile septic. Fie-care copil are o doză deosebită de vaccin, și o lanțetă specială, pentru a nu se transmite vre-o infecție.

Apelind la încrederea D-v. vă rog să bine-voiți a face os de serviciile ce vă ofer, asigurându-vă că veți aprecia meritele unui specialist, autorizat și de înalta Direcțiune a Serviciului Sanitar superior.

Cu stimă, **PIERRE SOLOMON**

Direct. Inst. Vaccinogen al Statului. Alcea Kowalev alături de Hugo

FARMACIA

«LA BISERICA ALBĂ»

Dr. A. URBEANU

— BUCUREȘTI —

97, Calea Victoriei, 97

Casele Dobricanu (Cizmăna Roșie)

LA MAGAZINUL

GRANCEA și STANESCU

CALEA VICTORIEI

Se găsesc colonialele și delicatoșele cele mai fine. Brinzetură excelente.

Vin alb și negru din viile cele mai renumite.

COFETARIA TANASESCU

Vis-à-vis de palatul Băilor Eforiei

Posedă în ori și ce moment prăjitură și cozonaci, prosoape, atit hom poastile cit și liqueurile cele mai fine.